

Dosarul nr. 3ra-250/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, (Victor Sîrbu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Anatolie Minciuna, Victoria Sîrbu, Viorica Mihaila)

DECIZIE

04 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan

Victor Burduh

Valeriu Doagă

examinând recursurile declarate de societatea cu răspundere limitată „Reforma Art”, reprezentat de avocatul Dumitru Pavel,

în cauza civilă intentată la contestația depusă de Partidul Democrat din Moldova împotriva societății cu răspundere limitată „Reforma Art” cu privire la obligarea difuzării spoturilor electorale aferente referendumului republican consultativ și obligarea compensării perioadei de refuz în difuzarea publicității electorale,

împotriva deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Reforma Art” și s-a menținut hotărârea din 24 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care s-a admis contestația depusă de Partidul Democrat din Moldova,

constată:

La 21 ianuarie 2019, reprezentantul cu drept de vot consultativ în Comisia Electorală Centrală al concurentului electoral Partidul Democrat din Moldova (în continuare PDM), Vadim Moțarschi, a depus contestație împotriva societății cu răspundere limitată „Reforma Art” (în continuare SRL „Reforma Art”) cu privire la obligarea difuzării spoturilor electorale aferente referendumului republican consultativ și obligarea compensării perioadei de refuz în difuzarea publicității electorale.

În motivarea acțiunii a menționat că, radiodifuzorul „Jurnal TV”, a depus la Consiliul Audiovizualului o declarație prin care a consemnat că va reflecta atât campania electorală pentru alegerile parlamentare, cât și cea pentru referendumul republican consultativ din 24 februarie 2019.

La 18 ianuarie 2019, PDM a solicitat SRL „Reforma Art” („JurnalTV”) să difuzeze 3 spoturi electorale ale PDM, aferente referendumului republican consultativ din 24 februarie 2019. Însă, la 18 ianuarie 2019, SRL „Reforma Art” (Jurnal TV) a refuzat să difuzeze aceste spoturi.

În acest sens, reclamantul a invocat că, în conformitate cu prevederile articolului 69 alin. (2) din Codul electoral, radiodifuzorii și mijloacele de informare în masă scrise au obligația să ofere condiții egale, nediscriminatorii la acordarea timpilor de antenă sau a spațiului publicitar pentru publicitatea electorală.

Deopotrivă, conform articolului 70 alin. (5)-(7) din Codul electoral, în cadrul alegerilor parlamentare, prezidențiale și referendumurilor republicane, radiodifuzorii publici acordă gratuit concurenților electorali câte un minut pe zi, timp de antenă pentru plasarea publicității electorale. Pentru publicitate electorală contra plată, fiecărui concurent electoral i se oferă nu mai mult de 2 minute pe zi pe durata campaniei electorale la fiecare radiodifuzor. Condițiile de procurare a timpilor de antenă și taxele respective se comunică cu 3 zile calendaristice înainte de punerea pe post a publicității electorale. Plata pentru timpii de antenă acordați concurenților electorali nu poate depăși plata încasată în mod obișnuit pentru publicitatea comercială. Timpii de antenă pentru publicitatea electorală contra plată se acordă tuturor concurenților electorali la unele și aceleași ore de emisie. Răspunderea pentru conținutul materialelor electorale publicitare, difuzate sau publicate, o poartă concurentul electoral. Fiecare material publicitar trebuie să includă denumirea concurentului electoral, data tipăririi, tirajul materialului și denumirea tipografiei care l-a tipărit. Publicitatea electorală contra plată va fi însoțită de genericul „Electorală”. Refuzul de a difuza sau de a publica, în condițiile prezentei legi, publicitatea electorală, contra plată sau gratuit, poate fi contestat în instanța de judecată.

Cu titlu subsecvent, în privința competenței în examinarea acestui litigiu în ordinea contenciosului administrativ, reclamantul a afirmat că pe perioada campaniei electorale radiodifuzorii sunt împuterniciți prin lege să presteze un serviciu de interes public. Totodată, conform articolului 73 alin. (4) din Codul electoral, contestațiile depuse la instanțele de judecată se examinează în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și ale Legii contenciosului administrativ.

În această ordine de idei, reprezentantul cu drept de vot consultativ în Comisia Electorală Centrală al concurentului electoral Partidul Democrat din Moldova, Vadim Moțarschi, a solicitat obligarea SRL „Reforma Art” (Jurnal TV) să difuzeze spoturile electorale ale concurentului electoral Partidul Democrat din Moldova aferente referendumului republican consultativ din 24 februarie 2019; și a obliga SRL „Reforma Art” (Jurnal TV) să compenseze pentru perioada de refuz în difuzarea publicității electorale a concurentului electoral Partidul Democrat din Moldova aferente referendumului republican consultativ din 24 februarie 2019, prin difuzarea a câte 2 minute de publicitate contra plată/pe zi, începând cu 18 ianuarie 2019.

Prin hotărârea din 24 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis contestația depusă de Partidul Democrat din Moldova; s-a obligat SRL „Reforma Art” (Jurnal TV) să difuzeze spoturile electorale ale concurentului electoral Partidul Democrat din Moldova aferente referendumului republican consultativ din 24 februarie 2019; și s-a obligat SRL „Reforma Art” (Jurnal TV) să compenseze pentru perioada de refuz în difuzarea publicității electorale a concurentului electoral Partidul Democrat din Moldova aferente referendumului

republican consultativ din 24 februarie 2019, prin difuzarea a câte 2 minute de publicitate contra plată pe zi, începând cu 18 ianuarie 2019 (f.d. 35, 39-43).

Prin decizia din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „Reforma Art” și s-a menținut hotărârea din 24 ianuarie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 88, 89-101).

Prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile adoptate pe dispozițiile art. 1, art. 52 alin. (4), art. 69 alin. (2), art. 70 alin. (3), (5)-(7), art. 175 din Codul electoral; și pct.33 din Regulamentul privind reflectarea campaniei electorale la alegerile parlamentare și referendumul republican din 24 februarie 2019 în mijloacele de informare în masă din Republica Moldova.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, și Curtea de Apel Chișinău și-au argumentat concluziile prin faptul că, pentru Partidul Democrat din Moldova, campania electorală pentru referendum a început de la 28 decembrie 2018, din momentul înregistrării sale în calitate de concurent electoral la referendum, conform hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 2006 din 28 decembrie 2018.

Astfel, instanțele inferioare au constatat netemeinicia refuzului radiodifuzorului „Jurnal TV” de a difuza spoturile publicitare solicitate de PDM, din motiv că acestea reprezintă mesaje cu conținut comercial mascat sau înșelător, publicitate mascată sau publicitate camuflată. Or, radiodifuzorul nu este în drept să dea apreciere spoturilor publicitare a unui concurent electoral, iar legislația electorală prevede sancțiuni concurenților electorali pentru conținutul materialelor electorale publicitare ale acestora.

La 01 februarie 2019, SRL „Reforma Art”, reprezentată de avocatul Dumitru Pavel, a declarat recurs împotriva deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 104-109).

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea, iar hotărârea primei instanțe a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

În acest sens, recurentul a reiterat circumstanțele faptice ale cauzei, menționând suplimentar că, intimatul PDM a transferat banii pentru achiziția spațiului publicitar al radiodifuzorului „Jurnal TV” până la finalizarea procedurii de negociere a contractului de publicitate și în timp ce ultima verifica conținutul spoturilor electorale prezentate de PDM în vederea corespunderii acestora reglementărilor legale în vigoare, inclusiv a cerințelor Codului electoral.

În urma analizei, radiodifuzorul a constatat că spoturile publicitare prezentate de PDM erau axate preponderent asupra mesajului de promovare a Partidului Democrat, fiind elogiuate reușitele acestuia în diferite domenii de activitate (asistența socială, asistența medicală, educație), iar la final apare un mesaj de susținere a referendumului republican consultativ, mesaj care nu avea tangență cu publicitatea electorală de promovare a activității partidului, fiind, în mod evident, ruptă din context.

Astfel, recurentul a considerat că spotul publicitar prezentat de PDM poartă elementele unei publicități electorale mascate ale acesteia ca concurent electoral pentru alegerile parlamentare, fapt ce contravine prevederilor articolului 91 din Codul electoral, articolului 63 alin. (4) lit. a) din Codul serviciilor media audiovizuale, articolelor 8 alin. (8) și 12 alin. (2) din Legea cu privire la publicitate.

Or, aceste norme de drept nu permit agitația electorală pentru alegerile parlamentare, decât cu 30 de zile înainte de ziua scrutinului, care a început la 25 ianuarie 2019. Iar, pentru încălcarea acestora, SRL „Reforma Art” poartă răspundere pentru conținutul spotului electoral, conform articolului 63 alin. (5) din Codul serviciilor media audiovizuale, inclusiv și sancțiuni pecuniare.

La fel, recurentul a indicat că a solicitat instanței de apel audierea unui specialist care să dea o apreciere faptului dacă, în speță, spoturile publicitare reprezintă mesaje cu conținut comercial mascat sau înșelător, publicitate mascată sau publicitate camuflată, însă, acest demers a fost respins.

Mai mult decât atât, a prezentat instanței de apel probe noi, care au apărut după pronunțarea hotărârii primei instanțe și din conținutul cărora rezultă că acestea îndeamnă alegătorii de a vota Partidul Democrat din Moldova. Însă, instanța de apel a refuzat să accepte aceste probe, din care motiv recurentul le prezintă în recurs. Or, aceste probe demonstrează că, de fapt, publicitatea prezentată de PDM pentru referendum poartă un caracter mascat pentru alegerile parlamentare.

Astfel, instanța de apel nu a ținut cont de caracterul mascat și înșelător al mesajului publicitar al PDM și a obligat SRL „Reforma Art” să încalce legislația electorală și audiovizuală, precum nu a ținut cont și de faptul că dreptul concurenților electorali de a difuza publicitate electorală nu este unul absolut, ci este limitat expres prin cadrul legal, fiind inamisibilă difuzarea publicității electorale mascate, înșelătoare și camuflate.

De altfel, instanța de apel a ignorat prevederile punctului 35 din Regulamentul privind reflectarea campaniei electorale, aprobat prin hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 1992 din 21 decembrie 2018, care stipulează că publicitatea electorală contra plată se va face la posturile de radio și televiziune în baza contractelor încheiate între părți. În condițiile speței, însă, între PDM și SRL „Reforma Art” nu a fost semnat un contract de publicitate.

Ba mai mult, SRL „Reforma Art” nu a refuzat difuzarea spoturilor publicitare ale PDM, ci, bazându-se pe reglementările legale precitate, a informat solicitantul despre faptul că sunt disponibili de a difuza aceste spoturi începând cu data de 25 ianuarie 2019.

În partea încălcării competenței judecării cauzei, recurentul a relevat că, prin prisma articolului 70 alin. (7) din Codul electoral, litigiile privind refuzul radiodifuzorilor naționali de a difuza sau, respectiv, de a publica publicitatea electorală în campania electorală pentru alegeri parlamentare, prezidențiale și referendumuri republicane ține de competența Curții de Apel Chișinău. Respectiv, Judecătoria Chișinău nu era în drept să judece prezenta cauză, iar drept consecință, hotărârea emisă de aceasta este nulă.

În această ordine de idei, recurentul SRL „Reforma Art”, reprezentat de avocatul Dumitru Pavel, a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii din 24 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, și a deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii, dacă instanța nu va decide asupra scoaterii de pe rol a cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea din 04 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a considerat admisibil recursul declarat de SRL „Reforma Art” împotriva deciziei

din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și s-a transmis Colegiului lărgit pentru examinare în fond.

Verificând actul judecătoresc de dispoziție supus controlului judiciar, prin prisma criticilor formulate în cererea de recurs, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta a fost adoptat cu încălcarea normelor de drept procedural, iar drept consecință vedește necesitatea casării deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 73 alin. (7) din Codul electoral, contestațiile depuse la instanțele de judecată se examinează în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și ale Legii contenciosului administrativ.

Conform articolului 30 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, recursul se judecă în condițiile Codului de procedură civilă.

În sensul art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În debutul analizei netemeinicii soluției adoptate de instanța de apel privind menținerea hotărârii primei instanțe, Colegiul învederează că potrivit avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

În acest sens, articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrar judiciar, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

La fel, și Codul de procedură civilă consacră principiul general după care orice hotărâre judecătorească trebuie să fie motivată și să reprezinte premisa pentru

soluția din dispozitiv. Această dispoziție este edictată atât în interesul unei bune administrări a justiției și încrederii ce trebuie să inspire justițiabililor, cât și pentru a se da instanțelor superioare posibilitatea de a controla judecata primelor instanțe.

Pentru satisfacerea acestui principiu, judecătorii fondului sunt datori să arate motivele de fapt și de drept care au format convingerea lor, să enunțe cele constatate și dovezile care au determinat-o. Astfel, legiuitorul a investit apelul cu efect devolutiv, care presupune două limite raționale: *tantum devolutum quantum appellatum*, adică instanța de apel rejudecă în fapt și în drept, ceea ce apelantul a înțeles să atace din hotărârea primei instanțe, fiind o consecință a principiului disponibilității care guvernează procesul civil și *tantum devolutum quantum iudicatum*, unde instanța de apel, efectuează o nouă examinare în fond, dar și exercită controlul judiciar complet, în fapt și în drept, asupra ceea ce a hotărât prima instanță și din acest motiv instanța de apel, nu poate fi pusă în situația de a soluționa cereri care nu au fost formulate în fața primei instanțe, adică cereri absolut noi prin care să se invoce pretenții noi.

Sub acest aspect este relevant faptul că, la materialele cauzei lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată în prima instanță. Însă, din analiza deciziei Curții de Apel Chișinău, nu se deduce memoriul care a format poziția instanței referitor la soluția de a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în condițiile în care în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată în prima instanță.

Respectiv, se atestă că instanța de apel a menținut în vigoare o hotărâre judecătorească la adoptarea căreia este incert dacă a fost respectat principiul nemijlocirii și oralității dezbaterilor judiciare, consemnat la articolul 25 din Codul de procedură civilă. Or, în lipsa procesului-verbal al ședinței de judecată în prima instanță este incert ce probleme au fost dezbătute în cadrul judecării cauzei (cereri/demersuri), dispozițiile protocolare ale instanței pronunțate asupra acestor probleme, dacă prima instanță a ascultat explicațiile participanților la proces asupra fondului cauzei, a cercetat direct și nemijlocit probele materiale, dacă a audiat/vizualizat înregistrările audio/video etc..

La capitolul dat, articolul 273 din Codul de procedură civilă statuează că, pentru fiecare ședință de judecată, inclusiv pentru ședința de pregătire pentru dezbateri judiciare, precum și pentru fiecare act procedural îndeplinit în afara ședinței cu participarea părților, se întocmește proces-verbal.

Aderent, articolul 275 din Codul de procedură civilă consemnează la alin. (2) că, procesul-verbal al ședinței de judecată este întocmit și semnat în cel mult 5 zile de la data încheierii ședinței, iar procesul-verbal privind efectuarea actului procedural – cel târziu a doua zi de la efectuarea actului procedural. Procesul-verbal se semnează de președintele ședinței și de grefier.

În aceste condiții, Colegiul deduce că instanța de apel nu a efectuat un control judiciar complet, în fapt și în drept, asupra ceea ce a hotărât prima instanță. Or, având în vedere importanța hotărârii judecătorești, aceasta urmează să corespundă cerințelor de legalitate, temeinicie, certitudine, deplinătate și necondiționalitate. Iar, nerespectarea cerințelor esențiale față de actul de justiție atrage după sine, cu titlu de sancțiune, casarea și modificarea hotărârii judecătorești de către instanța de control judiciar.

În acest sens, articolul 388 alin. (1) lit. g) din Codul de procedură civilă

prevede că, hotărârea primei instanțe urmează a fi casată, independent de argumentele cererii de apel, dacă în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată.

Astfel, instanța de apel avea menirea să verifice dacă instanța inferioară a asigurat participanților la proces posibilitatea de a folosi mijloacele legale în vederea apărării drepturilor și intereselor sale legitime încălcate. Or, respectarea normelor de drept procedural reprezintă o premisă pentru adoptarea unor hotărâri legale și temeinice.

Drept consecință, Curtea de Apel Chișinău, efectuând controlul judiciar al hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, avea obligația pozitivă de a verifica dacă cea din urmă a întocmit procesul-verbal al ședinței de judecată, în conformitate prevederile Capitolului XXI din Codul de procedură civilă. Or, procesul-verbal al ședinței de judecată este un act procesual de o deosebită importanță, asigurând posibilitatea verificării temeiniciei și legalității hotărârii, prin prisma componenței instanței, prezenței părților, mijloacelor de apărare a interesului procesual al părților, în fapt și în drept, precum și respectării altor norme procesuale. Respectiv, se distinge că în lipsa procesului-verbal al ședinței de judecată este imposibilă efectuarea controlului judiciar amplu al hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul conchide că instanța de apel nu a verificat legalitatea hotărârii din 24 ianuarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, în întregul ei, independent de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, în conformitate cu articolul 373 din Codul de procedură civilă, și nu a expus în decizia pronunțată o motivare clară în sensul necesității menținerii hotărârii primei instanțe, în situația în care la materialele cauzei lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată.

Sub acest aspect este pertinentă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, § 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, § 61). Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, Curtea a statuat în repetate rânduri necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlande).

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o

posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a articolului 6 § 1 CEDO (Hiro Balani vs. Spania).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

Corelând ipotezele relevate supra, instanța de recurs taxează că, nemotivarea unei hotărâri judecătorești echivalează practic cu soluționarea procesului fără a intra în fondul acțiunii, fapt ce justifică casarea actului de dispoziție recurat, cu trimiterea cauzei spre rejudecare. Prin urmare, conținutul hotărârii judecătorești trebuie să cuprindă examinarea chestiunilor în fapt și în drept, dispozițiile legale aplicabile raportului juridic dedus judecății, care în final au format convingerea instanței cu privire la soluția pronunțată. Astfel, instanța asigurând securitatea juridică ce garantează previzibilitatea atât a conținutului regulii de drept cât și a aplicării sale.

În speță, este evident că constatările instanței de apel nu conțin o argumentare clară, bazată pe materialele existente la dosar, din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției emise, astfel încât instanța de recurs fiind în dificultate de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea soluției adoptate.

Coroborând circumstanțele ce **preced**, instanța de recurs conchide temeinicia recursului declarat de SRL „Reforma Art”, reprezentat de avocatul Dumitru Pavel, împotriva deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, deoarece soluția instanței de apel este adoptată cu încălcarea normelor de drept procedural.

Dat fiind faptul că instanța de apel a emis o decizie neîntemeiată, dictată de concluzii nemotivate și nu a elucidat toate circumstanțele pertinente speței, iar lichidarea acestor lacune în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este posibilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității admiterii recursului declarat de SRL „Reforma Art”, reprezentat de avocatul Dumitru Pavel, și casării deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de circumstanțele constatate și concluziile deduse de instanța de recurs și, reexaminând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată, cu respectarea normelor de drept material și procedural aplicabile speței, precum și cercetarea multiaspectuală a suportului probator.

În conformitate cu art. 73, art. 74 alin. (7) din Codul electoral, art. 24, art. 30 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, art. 277-278, art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție decide:

Se admite recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Reforma Art”, reprezentată de avocatul Dumitru Pavel, împotriva deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Se casează decizia din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă intentată la contestația depusă de Partidul Democrat din Moldova împotriva societății cu răspundere limitată „Reforma Art” cu privire la obligarea difuzării spoturilor electorale aferente referendumului republican consultativ și obligarea compensării perioadei de refuz în difuzarea publicității electorale, și se trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan

Victor Burduh

Valeriu Doagă